

Een geluk bij een ongeluk

Jan en Greet

Als Jan genezende is van een gebroken nek-wervel wordt min of meer bij toeval MDS geconstateerd. Die diagnose verklaart veel van het moeilijke leven dat hij tot dan toe heeft geleid.

Ik ben 52 jaar en sinds 1998 is bij mij de diagnose bipolaire stoornis gesteld. Door geluk bij een ernstig ongeluk heeft men de ziekte bij mij ontdekt. Tijdens mijn werkzaamheden in de bouw dacht ik dat ik een stapel materiaal die uit een kraan gleeed tegen kon houden. Dit liep fout af. In het ziekenhuis zei men: "Alle engelen van de wereld zijn bij u in de buurt geweest." Mijn derde nek-wervel was op drie plaatsen gebroken, maar ik ben voor 100 % hersteld.

Ik slikte in die periode antidepressiva, maar toen was ik helemaal lyrisch, omdat ik er zo goed vanaf was gekomen. Ik kreeg een maatschappelijk werker aan mijn bed, die besloot mij psychisch te laten onderzoeken. Conclusie: manisch-depressief. Ik kreeg medicijnen

met de opmerking: "deze medicijnen zijn geen wondermiddel, maar een hulpmiddel". Deze woorden van mijn psychiater zijn nooit goed tot mij doorgedrongen, totdat het voor de zoveelste keer misging op mijn werk.

Moeilijk kind

Bij nader inzien heb ik al vanaf mijn kindertijd last van de handicap. In mijn pubertijd was ik een heel moeilijk kind voor mijn ouders. Ik heb jaren librium moeten slikken. Op de MULO scoorde ik het ene jaar drieën en vieren, en het andere jaar achten en negens. Over het algemeen was ik ook een eenling, daar ik veelal door andere kinderen niet begrepen werd. Na het afronden van de MTS Weg- en Waterbouwkunde ben ik als assistent-uitvoerder bij een aannemer begonnen. Mijn gevoel een geboren leider te zijn

werd bevestigd door het personeel. Ook in mijn laatste psychologische test wordt dat nog eens bevestigd.

Echter, na twee jaar werken stak een manie de kop op, waardoor ik begon te raaskallen, en dacht dat ik de beste was. Ik vertelde mijn chef dat ik diverse mensen had gesproken van andere bedrijven waar ik zo aan de gang zou kunnen. Mijn chef snapte daar helemaal niets van, omdat ik tegelijk liet merken dat ik het naar mijn zin had. Hij is gaan informeren bij de personen die ik genoemd had, en zo kwam uit dat ik alles uit mijn duim gezogen had.

Ik kreeg het verzoek om naar een nieuwe werkkring uit te kijken. Binnen een half jaar vond ik een nieuwe baan. Ook bij deze werkgever ging het mis. Op 28 april jongstleden kreeg ik van mijn achtste werkgever te horen dat ik door mijn houding en gedrag

Er was altijd zoveel liefde, dat heeft ons door de allermoeilijkste momenten heen gesleept.

niet te handhaven ben. Mijn wereld stortte in. Langzamerhand is nu tot mij aan het doordringen wat de ziekte met je kan doen.

Liefde

Toen ik op de MTS zat heb ik mijn vrouw Greet ontmoet. Gelukkig is zij nog altijd

